

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Μαρτυρία Γερμανού ανέργου

«Αξιότιμε κ. μυστικοσύμβουλε δρ. Ντούιμερχκ.

Μέσα στη μεγάλη μου ανάγκη, στην απελπισία μου, παίρνω το θάρρος να σας προσπέσω και να σας παρακαλέσω να μου δώσετε για μια μόνο φορά ένα δείγμα της καλοσύνης σας. Με αδιερεύνητη θεία θέληση δοκιμάστηκα πάρα πολύ εκληρά, ώστε θα προτιμούσα να πεθάνω παρά να ζω, μολονότι είμαι μόλις 29 χρόνων.

Αλλά έχω ένα παιδί επτά ετών, που έχει χειρουργηθεί δυο φορές στο τοπικό νοσοκομείο, και βλέπω μέσα στη μεγάλη μου αθλιότητα να έρχεται ένα δεύτερο παιδί με μεγάλο τρόμο. Επίσης έχω αναπηρία στο βάδισμα. Παίρνω ένα μικρό χρηματικό ποσό από κάποια ανθρωπιστική οργάνωση, αλλά δεν φτάνει για τη διατροφή μας.

Συγκεντρώνονται τόσα χρήματα για την κοινωνική πρόνοια, για «Μητέρα και παιδί» κτλ., αλλά, μάρτυς μου ο Θεός, μέρες και εβδομάδες ολόκληρες έτρεξα σε όλες τις μεριές, μέχρι που κατέρρευσα, και μέχρι σήμερα δεν πήρα ούτε ένα ξεροκόμματο, έτσι ώστε πριν από την Πεντηκοστή μείναμε χωρίς φαγητό και αναγκαστήκαμε να φέρουμε τα πράγματα που μας είχαν απομείνει στο ενεχυροδανειστήριο της πόλης.

Επίσης δεν έχω γεντόνια και ό,τι άλλο χρειάζονται τα παιδιά και βρίσκομαι στην πιο ακραία ανάγκη βλέποντας με τρόμο και απελπισία τη χήνα που πλησιάζει. Και μάρτυς μου ο Θεός, είναι αυτή η κατάσταση απελπισίας που με κάνει να σας ζητήσω μια μικρή βοήθεια ή μια καλή συμβουλή για τις οποίες θα ήμουν ευχνώμων.»

(υπογραφή)